

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionum,
Quas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Quàm posterioribus quoq[ue] temporibus Iudaei fuerint Christianis infesti.
Cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

damus eum, & nostra erit hæreditas. Quorsum autem, obsecro, malus hic tandem zelus euasit? Eo nimirum, quod in Evangelio Christus non tacuit: Venit, inquit, hora, vt omnis qui interficit vos, obsequium arbitretur se præstare Deo. Quis ad hanc non exhorrescat cæcitatem? Sæuiunt in homines innocentissimos illi, quorum è numero multi restitutæ sibi valetudinis beneficia testabantur: de damno accepto nemo querebatur. Euangelij lucem quam toto terrarum orbe diffundi volebat Deus, diabolica maleuolentia conantur extinguere: & post hæc omnia tamen, persequendis, affligendis, trucidandis Apostolis, obsequium se præstare Deo arbitrantur. Animaduerte autem implacabile odium veritatis, auidissimamque necis crudelitatem. Cùm eò Paulus in sua causa peruenisset, vt commemoraret sibi dictum esse à Domino: Vade, quoniam ego in nationes longè mittam te, cæteris attentè & silenter auditis, hoc vnum ferendum esse minimè putauerunt: vsque adeò vt vociferantibus illis & proiicientibus vestimenta sua, pulueremque iactantibus in aëra, Tribunus eum induci in castra iuberet, vt tam inusitati clamoris causam, etiam tormento & quæstione cognosceret.

Ioan. 16. c.

Act. 22.

Ibidem.

Quam posterioribus quoque temporibus Iudæi fuerint Christianis infesti.

CAPVT V.

Quid autem non posterioribus temporibus moliti aduersus populum Christianum fuissent, si non eos diuina ultio dispersos ac trepidos agere per aliena hospitia coegisset? Namque Aelij Hadriani temporibus, cùm suæ factionis haberent ducem Chozbeam, seu, vt alij legunt, Chochibum vel Barchochabam, Christianos varijs supplicijs atque ingenti crudelitate peremerunt; præcipue quidè odio religionis (Etenim, vt author est Iulianus martyr, ille Iudaicæ princeps factionis Christianos solos, nisi negarent Christum, tanquam blasphemos ad supplicia rapi iubebat:) sed ob hoc etiam, quod ipsis Christiani aduersus Romanos non assentirentur. Sed hos perturbatione scelerum suorum exagitados, & Palæstinam, prouinciam quondam suam depopulantes, vltima cæde perdomuit Adrianus, Christianosque sic vltus magna seueritate præcepit, ne cui

D. Hiero. de script. eccles.

Vide apud Eusebiū lib. 4. ecclesiast. hist. cap. 8. Paulus Orosius lib. 7. cap. 13.

Iudæo

Iudæo Hierosolymam ingredi fas esset, aut eam vel ex spe- *Irenæus lib.*
 cula contueri, solis Christianis ciuitate permiffa, quam ipse *4 aduersus*
 in optimum statum, murorum extruptione reparauit, & *hereses.*
 A Eliam vocari de suo prenomine iussit. Sed & multo post, *Iustinus in*
 cum illos Iulianus Apostata circumuentos in regni sui re- *Dialogo.*
 cuperandi spem adduxisset, templamque igni consumptum *Eusebius in*
 ædificare aggressi essent, continuo nostris insultare cœpe- *Chronico.*
 runt, & velut reparatis sibi regni temporibus, comminari *Ruffinus*
 acrius ac feruorem ostentare, omninoque in magno tumore *lib. 10. eccle-*
 & superbia agere, vsque adeo vt ea tempestate Basilicas Ec- *siast. hist.*
 clesie multas incenderint. Duas, inquit Ambrosius, Da- *cap. 37.*
 masci, quarum vna vix reparata est, sed Ecclesie non syna- *Epistola 29.*
 gogæ impendijs: Altera Basilica in formibus horret ruinis.
 Incensæ sunt Basilicæ Gazis, Ascalonæ, Berito & illis ferè
 locis omnibus. Incensa est Basilica & Alexandriæ à Genti-
 bus & Iudæis, quæ sola præstabat ceteris. Hæc ille ad Theo-
 dosium scribens Imperatorem, vindicari iubentem in Epi-
 scopum & Christianos, qui Iudæorum synagogam incen-
 derant. Vt autem odij in Christianos concepti magnitudi-
 nem, & vipereæ mentis ad persequendum semper intentæ,
 nequissimum studium intelligas, author sanè est Eusebius, *Lib. 4. eccle-*
 cum beati Polycarpi describit martyrium, gentilibus ligna *siast. hist.*
 de balneis vel de publicis quibusque locis, & sarmenta ad *cap. 15.*
 rogam extruendum congregantibus; hæc ipsa quoque Iu-
 dæos multo ardentius, proque suo in nos odio, feruore
 maiore ac furore fecisse. Quin & postea inuictissimo mar-
 tyre iam flammis extincto, intentissimis oculis obseruasse
 ne corpus eius Christiani raperent, atque honorificè more
 suo sepelirent: vsque adeo vt cum animaduertisset Centurio
 tam obstinatum Iudæorum contentionem, positum in me-
 dio corpus exusserit. Quo facto, inquit, nos postmodum
 combusta ossa preciosissimis gemmis cariora, & omni auro
 probatiora per ignem facta, collegimus, ac sicuti conuenie-
 bat, ex more condidimus. Iustinus quoque ex Philosopho
 Christianus, & martyr postea clarissimus, in eo dialogo in
 quo cum Tryphone Hebræorum nobilissimo doctore col-
 loquitur, Iudæos scribit aduersus Ecclesiam Christi, insidijs
 semper feralibus agere: quod etsi ipse tacuisset, nos tamen
 hoc Apostolorum Acta ignorare non sinerent. Quoties
 enim Paulum verè feralibus odijs atque insidijs, perdere
 conati

DE VARIIS PIORVM

*Dialo. cōtra
Tryphonem.*

conati sunt? Quoties rabiosam illorum aduersus Christum membrâq; eius malvolentiam diuini Psalmi expresserunt? Tryphonem verò ille atque in eo Iudæos insimulans vniuersos, eiusmodi vitur verbis: Non solum non penitistis pro his quæ malè à vobis gesta sunt, sed & viros aptos ad hoc elegistis de Hierosolymis, & misistis per omnem terram qui circuitent & dicerent, impiam hæresim surrexisse Christianorum, simul & criminosa quædam diffamarent aduersum nos: quo videlicet per hoc ignorantes quique deterriti, consortia nostra vitarent. In quo non solum vobis ipsis, sed & alijs opprobria fingendo, causa mortis exististis. Hæc Iustinus. Cogar esse prolixior si cætera persequi velim. Perfidum enim hoc genus hominum, qui eum quem Dominus pro omnium delictis percusserat, persequuti sunt; oblata occasione, imò quæsitâ, cum facultas affuit in Christianam multitudinem sæuire non destitit. Nam & Iustiniano imperante cum sibi Iulianum quendam coronassent Imperatorem, arma cōtra Christianos, non sine multa cæde & incendijs commouere. Rursumque postea eodem Iustiniano imperij sui annum agente vigesimumnonum, in Cæsarea Palestinæ, impetum in Christianos Iudæi ac Samaritæ fecerunt, è quibus trucidarunt multos: Ecclesias verò flammis scedarunt. Denique & Stephanum ipsius præfectum ciuitatis in prætorio peremerunt, eiusque substantiam diripuerunt. Septimo quoq; Phocæ imperantis anno, inquieta Iudæorum aduersus Christianos simultas Antiochiæ in apertâ cædem exarsit, qua & Antiochenus Patriarcha crudeli morte sublatus; posteaque protractus in vrbs plateam, & ciues non pauci interfecti atque incensi referuntur. Sed & aliàs cum parum in multos possent neque auderent, quantum tamen aduersum nos odium semper ani-

*Lib. 11. ca. 13
Pueri huius
passionē de-
scripsit Ioã-
nes Mathias
Tyberinus
ad Senatum
& populum
Brixianum.*

mis continerent, vel circa ipsos Christianorum infantulos, mirificè declararunt. Vt enim præteream quod Tripartita narrat historia, comprehensum illos infantulum Christianum in Syriæ partibus crucialligasse, atque affatim irrisum, postea verberibus peremisse: memorabilia sunt eius gentis Iudaicæ crudelitatis exempla, quæ vicinioribus multo locis ediderunt. Namque Tridenti (quæ ciuitas in ipsis est Germaniæ faucibus, atque extremis Italiæ finibus sita) puerulum tres, nondum annos natum, Simonem nomine, cum solum

Solum forte reperissent, vellētq; in ipsa Paschæ festiuitate, gratissimum aliquod Deo sacrificiū exhibere: verbis prius allectum blandioribus, atque munusculis puerilibus delinitum, ad nephanda paulò post supplicia rapuerunt. Mensa quippe, velut altari ad cedem constituta, & argenteo ciatho ad sanguinem excipiendum comparato, non de more sacrorum, aut cultro puerum iugulant, aut teneram ei transfodiunt latus, sed crucis in formam compositum corpusculum, acubus certatim perforant, crebrisque & minutis punctiōibus, per lentos acerrimòsque cruciatus exhauriunt. Non eos aetatis innocentiæ mouit consideratio, non exiliū figura membrorum: quin potius dolore patitur fera crudelitas eò magis, quò minus eum interclusa vox claris prodere potuit iudicijs. Quoque magis cecum odium admirare cur hæc facerent, siua prius istiusmodi oratione declarabāt: Cœli terræque conditor Deus, hunc tibi puerulum in ludibria Christi, offert gens grata Iudæorum: precuturque, vt sicut hæc tibi victima iam nostris cadet dexteris, sic Christi vbiq; nomen inane, & gens quæ hoc colit, dispereat. Ferunt alio quoque tempore, Iudæos (quorum tunc erat per omnem Franciam ingens diffusa multitudo) merita Philippi regis Augusti seueritate punitos, quòd pueros aliquot in pasche nostra, odio Christi crucifixissent. Quippe huic perfidæ genti mos erat impius, vt surreptū quotannis Christianum infantem, in locum apud se abdītum, & subterraneum ducerent, atque illum diu pœnis afflictum, die tandem veneris sancta, cruci affigerent; hoc immani suo facinore odium in nos suum manifestissimè comprobantes. Nescio quid aliàs simile in ipsius crucifixi designasse leguntur imaginem, vt illum rursus, quantum in ipsis esset situm, vulneribus & plagis affectum crucifigerent. Extat autem carmen Vbertini Pusculi Brixiensis in ijs libris quos de Simone Tridentino conscripsit: quod hic libuit & propter alterius pueri Richardi Parisiensis mentionem inserere: maximè quod is rem sui temporis conscripserit.

*Turbanocens Solymūm fuit olim sparsa feraces
Gallorum in terras, longa quos pace fruēbant
Ocia, diuitijs plenos, opibusque potentes.
Nec regum decrat fauor illis, emerat auro
Quos scelerata manus: populos sic vincere tentant,*

Sic sua

Legitur inter Athanasij opera, sermo de hac imagine, & miraculo prodito in ciuitate Beritho, qui sermo totus lactus est in 2. Nicæna synodo, ad statuendā venerationē imaginum.

DE VARIIS PIORVM

Sic sua bella gerunt. Infandi sepe fuerunt
 Hebdomada in magna puerum ingulare quotannis
 Christicolam in cryptis noctu, foueisque profundis
 Deprehensi, ante dies Paschæ: quæ sacra vocabant
 Contemptum in Christi, fideique opprobria nostra.
 Sæpius & penas damnati crimine tanto
 Igne graues dederant combusti: nec tamen huius
 Linquebant morem sacri, nec cæde vacabant.
 Tantum odium, rabieque animos inuasit Hebræos
 Vt sitiant nostri satiari sanguinis haustu.
 Nunc quoque Parisijs stat sacra corpus in ede
 Martyris occisi pueri: quem tempore in illo
 Græc Iudæa cruci fixit rabiosa, Ricardi.
 Hunc Deus & multis insignem reddere signis
 Dignatus, sanctumque suum miracula magna
 Condecorant. Tandem regni successor auiti.
 Quod veritus viuente patre, & quod pectore clausum
 Iamdudum tulerat, factus rex edidit; omnes
 Iussit septena comprehendere luce Philippus
 Iudæos solitis collectos in synagogis,
 Veste, auro, argento spoliatoscedere lato
 Ereigno, & cunctos exactos sinibus egit
 Galiorum actutum, mundatas & synagogas
 Christi templa Dei fecit: tunc Gallia felix
 Tali rege fuit, felix & tempore nostro
 Quod viuunt secura, timet nec perdere natos
 Occisos manibus Solyriorum in sacra prophana.

Hocigitur odio Redemptoris, & salutiferæ veritatis fe-
 cerunt Iudæi, quod eos Christus prædixerat facturos, cum
 diceret: Implete mensuram patrum vestrorum. Nec mirum
 si perdidierunt salutem, qui suis de sinibus eiecerunt Saluato-
 rem. Dum enim umbram legis retinere & signa volunt;
 dum Mosaica instituta in literæ cortice vt summa miran-
 tur; dum lenticulæ, ad exemplum Esau, nimium inhiant,
 corporis soliditatem ac veritatem & primatum amittunt.
 Tum maximè regno spoliantur & loco, cum hæc quam-
 maximè sibi stabilire & firmare nituntur. O pueri sensibus,
 qui de diuina interim sapientia gloriantur. Horum enim in
 illis pueris adumbratio quædam & imago præcessit, qui
 prophetam Dei Helizæum lingua persequentes atque iri-
 dentes,

Matth. 23.
 Ambro. lib.
 4. in Lucã.

4. Reg. 2.

dentes, dixerunt: Ascende calue, Ascende calue. Sed hos vita longior nō est à diuina vltione diutius remorata. Maledixit propheta pueris, et ab vrsis inopinatò profiliētibus euestigio deuorantur. Quis iste Propheta est caluus, nisi Christus Dominus in Caluarię loco crucifixus? Qui pueri tam malitiosi, qui sanctum Prophetam irrideant, nisi fatuus & cæcus populus Iudæorum, sensibus legis plenus & nihil videns? Quid est, Ascende calue, nisi crucifige, crucifige? Sed hoc tantum peccatū, grauis citò pœna sequuta est. Ob derisam crucem, in qua sola est Sapientibus gloriandum, ab vrsis, hoc est, à dæmonibus, deuoratur crudelius, quàm dissipantur & pefundantur à Romanis. Etenim pueris non tam crudeliter quam mysticè Propheta maledixerat, vt quod euenturum genti huic foret, præsignaret. Iudæis, inquit Cyprianus, primum erat apud Deum gratia. Sic olim iusti erant, sic maiores eorum religionibus obediebant, inde illis & regni sublimitas floruit, & generis magnitudo prouenit: sed illi negligentes disciplinæ, superbi postmodum facti, & fiducia patrum inflati, dum diuina præcepta contemnunt, datam sibi gratiam perdidierunt. ^b Quam fuerit illis prophana vita, quæ contracta sit violatæ religionis offensa, ipsi quoque testantur, qui etsi voce tacent, exitu confitentur. Dispersi & palabundi vagantur, soli & cœli sui profugi per hospitia aliena iactantur.

Iudæos suæ in Christum eiusque discipulos seuitiæ nullam afferre posse excusationem.

CAPVT VI.

IN his igitur, si libet, interfectorem fratris Cain, apertissimè licet intueri: sicuti & in ipso Abel Christum præfiguratum accepimus. Abelenim iustus, Christus agnus sine macula. Illius munus gratum sibi esse, Dominus emissio cœlitus igne, testatus est. Huius oblatum in crucis ara sacrificium, acceptissimum fuisse Patri, effusus in discipulos Spiritus sanctus, declarauit. Illum Cain inuidiæ stimulis agitatedus occidit; Christum quoque Iudæorum principum inuidia, in crucem actum esse & Iosephus ipse testatur. Iam & pœnam agnosce consumilem. Ille ait: Ecce, eijcis me hodie à facie terræ, & à facie tua abscondar, & ero vagus & profugus in terra. Omnis qui inuenerit me, occidet me. Quid

B

aliud

4. Reg. 2. 8

^a Lege Iosephum de bello Iudaico, lib. 2. cap. 25. &

26. & 27.

item 34. &

sequentibus.

Item lib. 4.

cap. 17. 18.

19. & lib. 5.

cap. 18. ubi

Iudæorum,

tam primorum

quàm

aliorum cru-

ces, flagra,

variasque

mortes le-

ges, quibus

affecti sunt

à Roma: sicut

ca Christi

sto & Christi-

aniani intulerant.

^b Vide Eusebium

lib. 2. ecclesiæ

hist. cap. 20.

de sceleratâ

vita pontificum.

Genes. 4.